te ja lähhete teised Jummalad tenima; siis tahhan ma Israeli rahwast ärrakautada se ma pealt ja se kodda omma palle eest ärraheita, ja Israel peab naero juttuks sama keige rahwa seas. Ja sesinnatse koia pärrast wõttab igga üks, kes mõda lähhäb ärraehmatada, millistada ja õõlda: Mikspärrast on Jehowa nenda teinud selle male ja koiale? Siis õõldakse: Sepärrast et nemmad ommia Jummala mahhajätnud, ja teiste Jummalatte ette kummardanud ja neid teninud.

Sel aial olli ka Iram, Tirusse kuningas tulnud need kakskümmend linnad waatma, mis Salomon temmale Kalilea maalt olli annud selle eest et ta temmale sedri puid ja männa puid ja kulda keik ta hea melepärrast olli kinkinud. Agga se andre es olnud ta meelest õige. Sepärrast ütles ta Salomonile: Mis linnad need on, mis sa mulle olled annud mo wend? ja andis

dis neid jälle taggasi. Kas meie sõbrus agga kasso peäl peab kinnitud ollema? Ja seäl teggid nemmad õiget ausat ja kindlat sõbbrust, separrast nimmetati neid Kabuli maaks tännapäwani. Sest se sanna tähhendab meie keles jalla-rauda, et nende sõbrus ni tuggewaste kui jalla-rauaga piddi kinnitud ollema.

Kui Seda kunninga emmand keik sedda jutto Salomonist kuulda sai ja et Jehowa omma nimme temma läbbi ja temma polest õiete kuulsaks teind; siis tulli ta tedda kiusama meistatustega. Ja tulli Jerusalemma wägga sure wäega, kamelidega, mis kallid rohhud kandsid ja wägga palo kulda ja kallid kiwwid: ja kui ta Salomoni jure tulli, siis räkis ta temma wasto keik, mis ta südrames olli. Ja olli issi üks wägga tark naestе rahwas, ja nouis ka ommia wisi peäl Jummala õiget tundmist. Mis nüüd ni hästi Jumma-